

514

QVÆSTIO MEDICA.
QVOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBVS MANE
DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS 29. OCTOBVIS,
MAGISTRO HENRICO BLACVOD DOCTORE MEDICO PRÆSIDE.

An humidior cerebro sanitas minor?

CEREBRVM mentis sedes & intelligentiæ, ubi læditur difficulter curatur, ut potè à quo morborum pars maxima, quod licet ab omnis generis intemperie non leues noxas recipiat, ab humidior tamen plurimas & grauissimas: Quarum aliæ conceptum humorem, (qui nullum per se dolorem infert) vel in meningibus, lucin cerebri substantia, aut in eius ventriculis & ductibus obhærescentem & retentum consequuntur, aliæ verò à destillatione in partes inferiores prorumpente sic committuntur, ut in neruorum origines irruens humor, aut apoplexiæ, aut stuporis, aut paralyseos, aut tremoris, in spinalem medullam coxendicum tabis, in sensuum organa deprauatæ aut penitus abolitæ functionis, in guttur, in pulmones, in ventriculum & intestina, diuerforum morborum & symptomatum læpissimè sit occasio.

VNDÈ quibus non modò per nates & palatum, verùm etiam per cranij suturas, excrementorum aliquandò fætidorum copiosior propellitur multitudo, capitis grauitas adest, somnus frequens, non tamen semper profundus, imò plerùmque vanis plenus in somnijs, mane collachrymant oculi, sordescunt aures, aut gingiuarum dentium attolluntur, ijs ut cerebrum intemperie præsertim humida tentari conijcimus, sic ab australi magis, quam ab aquilonia tempestate, & vini generosi liberaliore potu metuimus.

SI QUIDEM humidorum excrementorum prouentus in cerebro, capitis imbecillitas, calidior hepatis intemperies, temporis pluuiosa (quæ plures & diuturniores quàm sicca morbos generat) constitutio, atque intemperans humidiorque victus ratio, causæ sunt potissimæ, quibus inutilis coaceruatus humor, siue subleat in ipso cerebro, seu grauante copia, exprimente frigore, æstu colliquefaciente, laxante balneo, exercitatione inmodica, aut animi quodam pathemate in subiecta membra dilabatur, nec tam subiectis partibus est prospiciendum, quàm capiti, ceu mali fonti confirmando, aut si præ magnitudine intemperantiæ non liceat tollere, saltem vtminuatur, laborandum.

SUPERFLVAS enim humiditates, in quacumque corporis parte resideant, euacuare cum sit necessarium, tum maximè priusquam morbos committant, è cerebro deducere, vel si alias commiserint, antequam affectus ipsi repetant, vere potissimum præuacquare, quod siue phlebotomia (quæ plus imminente, quàm præsentem morbo confert) seu purgante vt agarico moliri cupiamus, à speciei vitij prouidentia primùm significatio occipienda, tum ab ipsa parte, præsertim si iam morbus, sumenda indicatio.

VNIVERSIS autem euacuationibus, si viscidior & nimium contumax humor è cerebro nondùm cesserit, aut in eo destillationum fons non sit exhaustus, propria sic ad mouenda sunt remedia, vt veluti capiti prius abrafo, ex attenuantibus, & humorum crassitiem incidentibus hyssopo, pulegio, betonica, origano, castoreo, talibusque desiccantibus & lenientibus, embrochis, vnctionibus, sacculis, cucuphis, synapismis occurrimus, apophlegmatismis quoque conuenientibus, & errhinis, per os & nares peccantem materiam deriuemus. Cui discutiendæ vt non satis tuto stemutatoria præscribuntur, ita iecoris refrigeratio non semper molienda, ne dum vni parti studeamus, altera vitium contrahat.

Ergo humidior cerebro sanitas minor.

Asserebat NICOLAVS DROVIN C. noman. Anno R. S. M. DC. XV.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Ioannes des Gorris, M. R.
M. Renatus Chartier, M. R.
M. Franciscus Placet.

M. Andreas du Benin, M. Prof.
M. Georgius A. Saul.
M. Stephanus de Fon, Prof. Reg.

M. Iacobus Cossmor.
M. Petrus Seguin, Prof. Reg.
M. Ioannes de Renon.

R.E.P.